

RITA REYS

tegenwoordig, met jonge goden als Jamie Cullum en Robbie Williams die meer of minder geslaagde pogingen doen om het oude repertoire nieuw leven in te blazen, is het goed om ook eens in eigen land rond te kijken. Nieuwe zangeressen als Fay Claassen, Izaline Calister en Fleurine lukt het nog niet om een groot jong publiek aan zich te binden. Dus zal het een Grand Old Lady als Rita Reys ook niet gaan lukken. Of juist wel?

Heel lang is Rita Reys geplaatst in het hoekje van de slaapkamerjazz, van Willem Duys, het Gooi, parelkettingen en oubollige jazzclubs. Wat ze maakt is ook al jaren niet meer vernieuwend. Dat was ze hooguit in de tijd dat velen dat waren in de jazz, in de jaren '50 dus. Toen trad ze in Amerika op met alleen maar grote namen en maakte ze een plaat met The Jazz Messengers. Maar Rita Reys heeft nooit lang genoeg in de Verenigde Staten gewoond om er echt door te breken. Wel is er altijd zeer lovend over haar geschreven. En dat is de Nederlandse pers over het algemeen ook blijven doen. Geroemd worden altijd weer haar timing en haar inlevingsvermogen waardoor elk lied een eigen lading krijgt.

Niet de minsten

Op 21 december 2004 werd Rita Reys 80 jaar. Al die tijd heeft ze een gestage stroom platen afgeleverd en ze lijkt nog niet aan stoppen te denken. Want ook in augustus stond ze weer een paar dagen in een studio.

Dit keer met een trio met **Peter Beets** (piano), Martijn van Iterson (gitaar) en Ruud Jacobs (bas). Haar grote liefde en altijd subtiele begeleider Pim Jacobs is haar helaas in 1996 overleden, maar ze heeft dit nieuwe album aan hem opgedragen. De drie mannen die haar nu begeleiden, zijn zeker ook niet de minsten!

Van Peter Beets zegt Reys zelf dat het een jonge hond is die ze heeft moeten temmen; we weten natuurlijk dat ze altijd vindt dat het de zangeres is die moet stralen, en dat de begeleiding daarom niet te ingewikkeld mag zijn. Martijn Iterson kreeg in 2004 de prijs voor de meest veelbelovende musicus op het North Sea Jazzfestival, en Ruud Jacobs (de broer van Pim) zit al langer in haar begeleidingsband. Zoals gebruikelijk in de jazz is er ruimte voor solo's van de begeleiders, en daar stort ieder zich ook smaakvol in.

Stembeheersing

Smaakvol is ook zeker de zang van Rita Reys zelf. Een kokette, frêle vrouw, daar kun je geen grote gebaren en rauwe uithalen van verwachten en die maakt ze dan ook niet. Ze blijft dicht bij zichzelf en bewijst dat ze zelfs op 80-jarige leeftijd een uitermate goede stembeheersing heeft. En die swing, die swing van haar is nog steeds fenomenaal. Daarmee pakt ze iedereen weer in, liefhebber of niet.

Dit is een album waar je een paar keer met een koptelefoon op goed naar moet luisteren, maar ook eentje die je zonder problemen op de achtergrond opzet tijdens een sjiek feestje.